

Játékosértekezlet a SZEOL-nál

A SZEOL labdarúgó-szakosztálya tegnap játékosértekezletet tartott, melyen megjelentek a megye, a város párt és tanácsi vezetői, képviselői. Az értekezleten ér-

tékeltek a labdarúgócsapat őszi szereplését, majd meghatározták az idei feladatokat, melyek középpontjában a bennmaradás szerepelt.

Fel 1976-ra!...

Új esztendőt köszöntünk, új feladatokra várva. Igaz labdarúgó-csapatunk napi egy edzéssel már az évben elkezdte a felkészülést. A fővárosi csapatok az év első két napját pihenéssel töltötték, a Videoton viszont már január 2-án edzett. A csapatok még két napig naponta egyszer lefutják a meghatározott kilométereket, aztán január 5-étől tulajdonképpen belevágnak az egy hónapig tartó 1200 km felkészülésbe.

Ferencváros: Baja

Az őszi „bajnok” vasárnap délután Bajára utazik és ott folytatja az előkészületeket. Az Üllői úton szomorú újság, hogy Dálnoki Jenő beteg. Pénteken délelőtt a Sportkórházban megállapították az orvosok, hogy tudógyulladása van, s ezért ágyba parancsolták. Megtudtuk, hogy a Fradi keretében az ismert nevek mellett még újabb két fiatal, Vad és Csaja kap helyet. Mindenki egészséges...

Ú. Dózsa: Megyeri út

Az újpésteiek is saját pályájukon készülnek. Január 5-étől reggel 9-kor találkoznak a Megyeri úton fél 10-kor birtokukba veszik a tornatermet. Ebéd után 3 óráig tartják a szabadtéri edzéseket. Este mindenki hazamehet. Bíró személyében egyetlen játékosal bővült a keret. Igaz viszont, hogy Bene sérült, nem is tud együtt készülni a többiekkel. Neki majd külön speciális edzésprogramot dolgoznak ki.

Vasas: Fáy utca

A Vasas is hazai környezetben gyakorol. Hétfőtől délelőttönként 9-től 11-ig a tornaterem áll az együttes rendelkezésére, délutánonként 3-tól fél 5-ig a szabadban lesznek a foglalkozások. Reggel fél 9-től este fél 6-ig kötelesek a játékosok a stadionban tartózkodni. Sérült nincs, még a korábban térd-bántalmakkal bajlódó Molnárfi is elkezdte a felkészülést.

Megyénkben egyhelyben topog a női atlétika

Válogatott csapatunk az NB I B keleti csoportjában szerepelt az ifjúsági CSB-ben. 1974-ben az előkelő második helyen végeztek, 1975-ben a hatodik hely jutott nekik, mely tekintélyes visszaesés, és mindent elárul a női atlétikánk helyzetéről. A megyei ranglistavezetőknél 13 versenyszámból 8 jobb, 5 rosszabb eredményrel vezet a listát, mely nagy javulást jelentett 1974-hez képest.

A tömegek és így az utánpótlás erejét feltűntető ötös és tízes átlagoknál a 22 mutatóból 10 volt jobb, 11 rosszabb, és 1 azonos, mely némi visszaesés.

Magasabb minősítési szinten 5 aranyjelvényes — Forgó Katalin (Csongrádi SC), Mélykúti Judit (SZEOL), Schmidt Andrea (SZVSE), Petróczki Agnes (SZEOL Sportiskola) és Horváth Ildikó (SZEOL Sportiskola) —, továbbá 6 másodosztályú — (Farsang Erzsébet (Szentesi Vízmű), Vesz Erzsébet (Szegedi Tanárképző Főiskola), Vajda Zsuzsa (Szegedi Tanárképző Főiskola), Kárai Márta (Szentesi Vízmű), Tó-

Helsinkiben befejeződött a nem hivatalos ifjúsági jégkorong VB. Az első helyen a szovjet fiatalok végeztek, mögöttük pedig a következők sorrend alakult ki: 2. Kanada, 3. Csehszlovákia, 4. Finnország, 5. Svédország.

Az új esztendő első futball-rangadóját Glasgowban játszották. A két híres skót csapat összecsapásán Johnstone góljával a Rangers győzött 1:0-ra a Celtic ellen.

A TASZSZ tudósítói volt „Aranylabdások” véleményét kérdezték meg Blohinről. Kiderült, hogy az előző „nagyok” méltó utódnak tartják a Dinamo Kijev válogatott csatárát. Franz Beckenbauer (NSZK): „Blohin nagy labdarúgó egyéniség. Az elmúlt évben minden kétséget kizáróan ő mutatta a legállandóbb teljesítményt.”

Az osztrák hadsereg katonái 1973 őszétől 1975 őzéig 400 ezer munkaórát dolgoztak az innsbrucki téli olimpia létesítményeinek és pályáinak munkáin. A pályaeigenetlenségek kijavítására 33 hektár földet szállítottak a helyszínre, 1582 köbméter követ és sziklát távolítottak el, 157 kilométer hosszú kábel-tektették le. A rendezők az olimpiai játékok alatt is számítnak 2 ezer 550 katonára állandó közreműködésére.

Az esztendő első országos bajnokságát a sportlövők rendezték. A junior fiúk közül Aranyi Lajos és Hajós István, a lányok közül Pásztor Erzsébet és Várczi Istvánné nyert aranyérmeket légpuskával.

Az új év első napján a

* MINDENFELŐL

négysánc-ugróverseny mezőnye Garmisch-Partenkirchenben folytatta küzdelmét. A második „menetben”, csakúgy, mint Oberstdorfban, a 17 esztendő osztrák ugrócsillag, Toni Innauer győzött. A „tinédzser-klasszis” megelőzte tavalyi győztes honfitársát, Karl Schnablt.

A Nemzetközi Síszövetség elkészítette az alpesi versenyzők új FIS listáját, amelynek élén a következők állnak: lesiklás: 1-3. Moser-Pröll (osztrák), Nadig (svájci) és Zurbriggen (svájci) 0.00 pont. Óriás műlesiklás: 1. Moser-Pröll (osztrák) 0.00 pont, 2. Morenó (svájci) 0.66 pont, 3. Kaserer (osztrák) 2.22 pont. Műlesiklás: 1-2. Morerod és Wenzel (lichtensteini) 0.00 pont, 3. Mittermaier (nyugatnémet) 1.91 pont. Férfiak: Lesiklás: 1. Klammer (osztrák) 0.00 pont, 2. Berthod (svájci) 1.69 p., 3. Collombin (svájci) 2.00 p. Óriás műlesiklás: 1-2. Gros (olasz) és Stenmark (svéd) 0.00 p., 3. Haker (norvég) 0.10 p. Műlesiklás: 1-3. Gros, G. Thöni (olasz) és Stenmark 0.00 p.

Lord Killanin, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnöke a Szovjetszki Szportújságjában kijelentette, hogy véleménye szerint 1976 minden vonatkozásban eredményes esztendő lesz. „Az olimpia évében minden egyes sporttalálkozó a barátság, a béke, és a kölcsönös megértés szellemében zajlik majd le”. — mondotta. Sok sikert a 20. nyári olimpiai játékok szovjet szervező bizottságának, hogy az 1980-ban, Moszkvában sorra kerülő versenyek előkészületeit sikeresen oldják meg.

Elérkezett a bemutatkozás ideje. A Szegeden játszott két mérkőzésüket elvesztették ugyan, de ekkor még senki sem gondolta komolyan, a későbbiekben baj lehet. Pedig figyelmeztető jel már akadt: a játékosok taktikailag fegyelmetlenül, hajlamosan az önzőkódásra! Főleg a hozzájuk hasonló de valamivel jobb képességű csapatokkal szemben is nem egyszer nyert állásnak tűnő helyzetből veszítették! Egyik vereség a másikat érte, ami nem volt meglepő, hiszen az első időkben nem sok esélyük volt a sikerre a neves vetélytársak ellen. Már-már kedvüket veszítették, amikor a nyolcadik fordulóban fordult a kocka. Megszületett az első győzelem, amit még kettő követett — éppen a riválisok ellen. Az utolsó pillanatban — látszatra — minden jól végződött.

De csak a felületes szemlélőnek. A játékosok ugyanis taktikai éretlenségéről tettek tanúbizonyságot. Ráadásul, amikor legnagyobb szükség lett volna az összefogásra, megbomlott a baráti szellem, az egység. Ez a későbbiekben döntőnek bizonyult. A lelkesedés indulásnál magasra csapott lángja lelohadt, megcsappant a játékosok szorgalma, széthúzás uralkodott a csapatban belül.

Gyenge folytatás

A vegyes érzéseket, vitákat kavarázó tavaszi szereplés után az ősz sem sok biztatást ígért. A korábban bevonult Dörmöt

Ha most összegezzük az ismerteket 3 pozitív, 3 azonos és 3 negatív tényezőt, meg kell állapítanunk, hogy női atlétikánknál stagnálás mutatkozik, és előrehaladást nem tapasztalhatunk. A hibák itt is a tehetséges tömeg, a rendszeres edzésváltás, illetve akaratérő hiányában keresendők elsősorban. Melveknél megszűntesse érdekében a szakvezetőknek mindent el kell követniük.

Monostori Tibor

Rutintalanság-e a képzetlenség?

Egy év után ismét búcsú az NB I-től

Ha visszalapozunk a SZEOL férfikosarasainak szereplését őrző gondolatbeli könyv lapjait, az elmúlt hat év történetében sok hasonlóságot fedezhetünk fel. A legszembe-tűnőbb, az említett időszak kevésnek bizonyult egy ütőképes, komolyabb eredmények elérésére alkalmas csapat kialakításához. Az együttes, szép NB I-es múlttal a háta mögött, 1969-ben búcsúzott először az első osztálytól. Azóta hullámvasúton ülnek. Olyan képzetbeli kocsit béreltek, amely a meredek lejtésű és emelkedésű pályán gördülve hol a magasba, hol a mélybe röpti őket. A kiesést követően két évig az NB II-ben koptatták a palnákat, majd 1972-ben az első osztályban próbálták bizonyítani, csak átmeneti állapot a visszaesés. Nem sok eredmény. Az újabb két év viszont jó alkalmat szolgáltatott a szárnypróbálgatásokhoz, a csapatépítéshez. A mostani játékosok közül négyen, Zöllei, Láng, Kertész és Reisz megismerhették az NB I légkörét. Hozzájuk fiatal tehetségek csatlakoztak — Varga, Valaczka II., Boros, Zsíros, Dörmöt, Patárica, Kecskés —, akik ma a gerincet alkotják.

Amikor 1974 végén ismét a legmagasabb osztályba kerültek, bár ekkorra még nem tervezték, úgy látszott, képesek lesznek megkapaszkodni.

Biztató kezdet

Minden úgy indult, mint ahogyan abban a bizonyos nagykönyvben írva van. A szakosztályvezetés nagy kedvvel, ambícióval látott munkához. A korábban Bajára távozott Láng Imre hazatért, az alig pár héttel korábban Csepelre igazolt Valaczka Győző megmondotta magát, jobbnak látta, ha Szegednek kamatoztatja képességeit. Nem gyengült, erősödött az egységes társaság benyomását keltő gárda. Felkészülten, bizakodva várták a korai rajtot.

Az előjelek, a csapatot körülvéző hangulat biztatóak voltak.

Elérkezett a bemutatkozás ideje. A Szegeden játszott két mérkőzésüket elvesztették ugyan, de ekkor még senki sem gondolta komolyan, a későbbiekben baj lehet. Pedig figyelmeztető jel már akadt: a játékosok taktikailag fegyelmetlenül, hajlamosan az önzőkódásra! Főleg a hozzájuk hasonló de valamivel jobb képességű csapatokkal szemben is nem egyszer nyert állásnak tűnő helyzetből veszítették! Egyik vereség a másikat érte, ami nem volt meglepő, hiszen az első időkben nem sok esélyük volt a sikerre a neves vetélytársak ellen. Már-már kedvüket veszítették, amikor a nyolcadik fordulóban fordult a kocka. Megszületett az első győzelem, amit még kettő követett — éppen a riválisok ellen. Az utolsó pillanatban — látszatra — minden jól végződött.

De csak a felületes szemlélőnek. A játékosok ugyanis taktikai éretlenségéről tettek tanúbizonyságot. Ráadásul, amikor legnagyobb szükség lett volna az összefogásra, megbomlott a baráti szellem, az egység. Ez a későbbiekben döntőnek bizonyult. A lelkesedés indulásnál magasra csapott lángja lelohadt, megcsappant a játékosok szorgalma, széthúzás uralkodott a csapatban belül.

Olímpiával köszöntött be 1976: pénteken este Jászberényben, a Hűtőgépgyár sportszarnokában megnyitották a XI. téli úttörő-olimpiát. Az ünnepségen — amelyen megjelent Andriko Miklós, az MSZMP Szolnok megyei bizottságának első titkára és Tekauer Péter, az AISB elnöke — három sportág (asztalitenisz, cselgáncs, birkózás) legjobb úttörő versenyzőit, tizenkilenc megye 200 piros nyakkendőös képviselőjét Szalóki László, a Jászberényi Város Tanácsának elnöke helyettese köszöntötte, majd Kárpáti József,

követte Zsíros, Kecskés, és a nyáron igazolt Szőke. Láng Imre még az alapozásnál — különböző okokra hivatkozva — bejelentette visszavonulását, dr. Zöllei pedig klinikai elfoglaltsága miatt nem tudta vállalni a mindennapos edzéseket. Az őszre való felkészülés tehát korántsem volt olyan zavartalan, mint tavasszal. A bennmaradás reménye egyre illuzórikusabbá vált, foszladozni kezdtek a valószínűtlen álmok felhői. A másfél hónap alatt lezajló őszi idény mérkőzései nem sok örömet, de annál több bosszankodást hoztak a sportág szegedi szurkolóinak. A SZEOL-nak mindössze egyszer sikerült győznie, és ez edeskeves volt az üdvösséghez.

Hogy miért ilyen balul sikerült a második forduló? Mentséggként fel lehet hozni, hogy éppen a kritikus időszakban több edzés is elmaradt a Sportszarnok rendezvényei miatt; hogy nincsenek gyakorlópalánkok; hogy egyik kulcsjátékosuk, Reisz Ferenc kétszer is súlyosan megsérült; hogy a játékosok a különböző elfoglaltságaik miatt nem tudtak rendszeresen edzésre járni, emiatt visszaestek formájukban. Jó néhány hasonló sorolhatnánk még, de felesleges. Ide kíváncsok az is — bár lehetetlenül hangzik — a csapatnak nem volt intézője, ma sincs! Ezek tények ugyan, de csak kis hányadát teszik ki a valóságnak.

Az is döntő volt, hogy a kezdetben agilis szakosztályvezetés menet közben akár csak a csapat „széthullott”, nem tudott úrrá lenni a belső vizálkodásokon. A lehetőségekhez mérten igyekeztek kielégíteni a különböző kéréseket, de az elvlelen engedmények nemhogy lendítettek volna a csapaton, visszahúzó erőként jelentkeztek. Ez a jelenség végig kísérte az együttest, egyik oka lett jiszavirág-életű NB I-es szereplésének. Az edző, dr. Faragó József szakmai tudása, akaratú kevések bizonyult a sokrétű feladatok ellátására. Önkritikusan megjegyezte, neki is voltak „eladott” labdái. Nem volt elég erélyes, nem fegyelmezett, szemet hűnyt dolgok felett, holott elsősorban neki, mint vezetőedzőnek kellett volna határozottan állást foglalni egy-egy esetben.

Jellemző a csapatban belül uralkodó hangulatra, a csapatkapitány, dr. Zöllei István kifakadása. Igen csak nekikeseredetten mondta, mekkorát csalódott társai-ban. Sem a pályán, sem azon kívül nem volt tekintélye, senki sem hallgatott rá. Amikor kérte, rendezzék a vitás kérdéseket, óhaja süket fülekre talált. A szakosz-

Jellemző a csapatban belül uralkodó hangulatra, a csapatkapitány, dr. Zöllei István kifakadása. Igen csak nekikeseredetten mondta, mekkorát csalódott társai-ban. Sem a pályán, sem azon kívül nem volt tekintélye, senki sem hallgatott rá. Amikor kérte, rendezzék a vitás kérdéseket, óhaja süket fülekre talált. A szakosz-

XI. téli úttörő-olimpia

Jászberényben fellobbant a láng

Olímpiával köszöntött be 1976: pénteken este Jászberényben, a Hűtőgépgyár sportszarnokában megnyitották a XI. téli úttörő-olimpiát. Az ünnepségen — amelyen megjelent Andriko Miklós, az MSZMP Szolnok megyei bizottságának első titkára és Tekauer Péter, az AISB elnöke — három sportág (asztalitenisz, cselgáncs, birkózás) legjobb úttörő versenyzőit, tizenkilenc megye 200 piros nyakkendőös képviselőjét Szalóki László, a Jászberényi Város Tanácsának elnöke helyettese köszöntötte, majd Kárpáti József,

tály. és a játékosok kudarcát jelentette, hogy nem tudták megelégedni elrendezni Láng Imrével kapcsolatos dolgaikat. De képtelenek voltak — ha kell a ár a fegyelmelés eszközével is — megnyugató megoldást találni Valaczka Győző esetében, aki őszel teljesítményével, viselkedésével hátrányára volt csapatának. A fegyelmelés helyett olyan előnyöket élvezett, ami kifejezetten forszalkodást, elégedetlenséget szült a csapaton belül.

A játéktegyelemről

Amikor a csapat játékaról, képességéről esik szó, a véleményeket általában a játékosok rutintalanságára alapozzák. Csak ezzel, akár egy kézlyegintéssel elintézni a kiesést, túl olcsó és egyszerű lenne. Lehet viszont játszani a szavakkal: rutintalanok, képzetlenek vagy fegyelmetlenek? Azt hogy rutintalanok, semmiképpen sem mondhatjuk. Az utóbbi kétót már inkább. Közülük négyen NB I-es tapasztalatokkal rendelkeztek, de a többi játékos is két éve, ha nem több, együtt kosarazik. Az igaz, hogy nem volt NB I-es rutinjuk, de a két év elegendő volt ahhoz, hogy kialakuljon stílusuk, begyakorolják az adottságaiknak legmegfelelőbb, legeredményesebb játékmórt. Ebből tavaly, sajnos nem sokat láthattunk. Mint ahogyan azt sem lehetett eldönteni, ki volt a csapat tulajdonképpeni irányító embere. Nyugodtan mondhatjuk, senki. Nem volt aki összefogja, magával ragadja társait.

Hiányos képzettségük számlájára írható — bukásuk egyik előidézője —, hogy nem tudnak védekezni! E fogytékosságuk évek óta Achilles-sarka a csapatnak. Évek óta, mert a játéknak elemét nem gyakorolják eleget, nem fordítanak rá kellő gondot! Támadásunk eredményes, védekezésük annál kevésbé. Pedig enélkül ma már elképzelhetetlen egy valamirevaló kosárlabdacsapat. Ezek után nyugodtan elmondható, nem rutinhianyuk, inkább hiányos képzettségűek, fegyelmetlenek, erőtlen, szervezetlen játékosok, vizálkodásuknak köszönhetik rövid életű NB I-es szereplésüket.

Hogy ez kudarc-e, vagy sem, lehet rajta vitatkozni. Azon viszont már annál kevésbé, hogy milyenek lehetőségeik. Mert NB I-es szintű elvárásokat csak első osztályú körülmények biztosító egyesület támaszthat csapatával szemben. És ez sajnos eddig a kosarasok esetében nem volt meg a SZEOL-nál...

Gyürki Ernő